

[Himmelstrup.]

Finansminister og den socialdemokratiske økonomiske Politik. Det vil jeg gerne slaa fast, for jeg synes ikke, det er uden Interesse, at man fra førende radikal Side ser paa det paa denne Maade.

Maa jeg saa have Lov til at sige . . . (Afbrydelse af *H. P. Hansen* [Sorø A.]). Vil Formanden ikke bede det ærede Medlem om ikke at afbryde.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at lade sig afbryde.

Himmelstrup: Ja, men det er dog den første Betingelse

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Jeg beder det ærede Medlem om ikke at diskutere med Formanden.

Himmelstrup: Jeg fastslaaer altsaa den dybe Uoverensstemmelse, der er mellem det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen og den højtærede Finansminister og det ærede socialdemokratiske Parti.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Hartel, at jeg mener nu ikke, at den højtærede Finansminister har vist saadan særlig stor Opfindsomhed med Hensyn til det Lovforslag, der foreligger i Dag. At dreje de almindelige Toldafgifter med 10 pCt. er ikke Udtryk for nogen særlig Opfindsomhed, det er ikke noget særlig nyt at gøre det paa den Maade. En Omsætningsafgift paa 10 pCt. paa visse Varer, saaledes som det foreslaas i Afsnit II., har den højtærede Finansminister ikke hittet paa. Det er i og for sig en Idé, jeg har givet ham, da jeg i Oktober Maaned sagde til den højtærede Finansminister, at der var andre Skatte-kilder, han kunde undersøge, f. Eks. en almindelig Omsætningsafgift, som man har det i Norge. Det eneste nye, den højtærede Finansminister har hittet paa, er dette med Papir og Pap, de elektriske Glødelamper og saa Hvidtøilet. Det er det eneste, den højtærede Finansminister selv kan tilegne sig Æren for. Alt det andet er noget, som andre har givet ham Ideen til, og som der ikke hører nogen særlig Begavelse til at sætte i Paragraffer, naar man har den Stab af Embedsmænd, som den højtærede Finansminister har. Dermed være ikke sagt, at det er fornuftigt at sætte det i Paragraffer med dette Formaal; det skulde have været anvendt paa en helt anden Maade, end det her er sket. Hvad angaar Ideerne, er den

højtærede Finansminister lige saa idéløs i Dag, som han var i Oktober Maaned.

Naar den højtærede Finansminister vil paastaa, at de Beløb, der er Tale om her, ogsaa tager Sigte paa Problemet Beløbene til Landbruget, maa jeg tilstaa, at det forstaar jeg ikke rigtig. Det er noget helt nyt, det har der slet ikke været talt om. Forholdet er jo dette, at det Beløb paa ca. 220 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister skulde bruge ud over Finanslovens normale Beløb, delvis er dækket ved de indirekte Afgifter plus de nye direkte Skatter paa 125 Mill. Kr.; men derudover har den højtærede Finansminister Udgifter til Renter, til Indenrigsministeriet, til Socialministeriet, til Lønninger og forskelligt andet, som de Skatter, vi her behandler, i Virkeligheden skal dække.

Korsgaard: Det er fra flere Sider udtalt, at en almindelig Omsætningsskat, gældende alle Varer, vilde have været mere tiltalende. Jeg maa hævde, at jeg foretrækker Lovforslagets Princip, idet der dog er den Tanke i det, at det absolut nødvendige til Føden holdes udenfor. Jeg mener altsaa, at der er en hel Del godt i Forslaget — der er vist dem, der mener, at der er for meget godt i det —, og at der er megen god konservativ Tankegang i det. Det er nu engang saaledes, at de konservative Tanker kommer frem, ikke saadan at forstaa, at det altid bliver de Konservative, der lægger Navn til, men man forstaar alligevel meget ofte, hvorfra Tankerne oprindeligt er kommet. Men samtidig med at jeg udtaler denne Anerkendelse af Konservatismen i Lovforslaget, maa jeg vedblivende hævde, at først naar vi har hørt Erhvervenes Repræsentatner udtale sig om Forslaget, kan der gives Besked om, hvorvidt de Konservative i sidste Instans kan tiltræde det eller ikke.

Det var ganske interessant at høre en Udtalelse som den, der for faa Minutter siden blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Det ærede Medlem gør nu Socialdemokratiets Finanspolitik til noget lige saa vederstyggeligt, som den er i konservative Øjne. Det er ikke frit for at være en lille Smule mærkeligt, at det kommer saadan lige paa een Gang. Man spejder efter, hvad Meningen egentlig er. Er det Meningen, at Raadhuset skal flyttes til Christiansborg, eller mener det ene Regeringsparti sig stærkt nok til at dele sig i to Dele, den ene repræsenterende Raadhuset, den anden Provin-sen? Jeg ved det ikke, men det er ikke helt